

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/24-03366
Otsuse kuupäev	21.06.2024
Komisjoni koosseis	Alar Urm Jüri Aava Martin Simmermann

Tarbija Kaupleja	AS LHV Kindlustus (14973611)
---------------------	------------------------------

Tarbija nõue	6000 euro suuruse kindlustushüvitise väljamaksmine
--------------	--

Resolutsioon:

1. Jätta avaldus rahuldamata.
2. Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Avalduse kohaselt planeeris tarbija perepuhkust, mis pidi algama 22.12.2023 varahommikul.

Võimalike riskide maandamiseks sõlmis ta kauplejaga reisirõrke kindlustuse lepingu, mille kohaselt algas kindlustuskaitse 72 tundi pärast lepingu sõlmimist, st 21.12.2023 kell 17.49. 21.12.2023 hilisõhtul tarbija haigestus ja esitas sellekohase teavituse e-perearstikeskuse infosüsteemi.

Reis jäi kogu perekonnale ära ja tarbija nõuab kindlustushüvitise väljamaksmist vastavalt lepingule.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja on avaldusele vastanud, kuid ta keeldub tarbija nõude rahuldamisest.

Kaupleja on seisukohal ja on esitanud täiendavad tõendid selle kohta, et tarbija haigestumine on toimunud ajal, kui tema kindlustuskaitse veel ei kehtinud. Ta toob välja, et terviseportaali väljavõtte kohaselt on 22.12.2023 visiidi ajal perearst märkinud, et patsient haigestus eelmise päeva hommikul; samuti on perearst märkinud, et ägedaid viirushaiguse tunnuseid patsiendil visiidi ajal enam ei esinenud ja ka tema vereanalüüs oli korras.

Komisjoni põhjendus:

Pooled on sõlminud kindlustuslepingu.

Tarbija tugineb sellele, et ta haigestus ajal, mil talle väljastati töövõimetusleht. Kindlustusandja väitel on isik ajal, kui talle väljastatakse töövõimetusleht, juba haigestunud ehk haigestumine toimus enne seda.

Reisitõrkekindlustuse alguse kuupäevaks on poliisil märgitud 21.12.2023 kell 17:49. Avaldaja väidab, et haigestumine tuvastati 21.12.23 kell 21:59, mil väljastati töövõimetusleht.

Avaldaja ei ole tõendanud, et haigus, millesse ta haigestus, oli nii kiire kulgemisega, et kui haigestumine toimus kell 17.49, siis selle tunnused on tuntavad samal päeval kell 21.59.

Avaldaja väited ja tõendid selle kohta, et haigestumine toimus pärast 21.12.2023 kell 17:49, ei ole eluliselt usutavad.

On fakt, et töövõimetus on tuvastatud eeltoodud ajal, kuid töövõimetus tuvastamise hetk ja haigestumise aeg ei ole kattuvad ja antud asjaolude põhjal ei ole usutav, et haigestumine toimus pärast kindlustuskaitse kehtima hakkamist.

Eeltoodud asjaoludel puudub avaldajal nõue kaupleja vastu, sest kindlustusjuhtum ei toimunud kindlustuskaitse kehtimise ajal.

Vastavalt VÕS § 476 lg 1 kahjukindlustuse puhul peab kindlustusandja kindlustusjuhtumi toimumisel vastavalt lepingule hüvitama kindlustatud isikule kindlustusjuhtumi tõttu tekkinud kahju. Antud juhul ei toimunud haigestumine kindlustuskaitse kehtivuse ajal, seega ei ole avaldajal kindlustushüvitise nõuet kaupleja vastu.

Avaldaja on väljendanud arvamust, et kui arst tuvastab töövõimetus, siis peaks sama asjaolu olema ka kindlustusjuhtumi toimumise aja tõend ja hüvitamise alus.

Arsti poolt töövõimetus tuvastamine toimub patsiendi antud hetke terviseandmete alusel ja selle tulemus ja sisu on, et isik ei ole töövõimetus tuvastamise hetkest alates töövõimeline. Töövõime tuvastamise eesmärk on isiku töövõime tuvastamise isiku töölepingusuhte ja teenistussuhete õiguste ja kohustuste makspanekuks. Töövõimetus tuvastamise hetk ei ole samastatav haigestumise ajaga ja töövõime tuvastamise aeg ei oma õiguslikku siduvat tähendust kahjukindlustuse kindlustusõigussuhtes.

Seega on kindlustusandja hüvitamisest keeldunud korrektselt, sest kindlustusjuhtum ei ole toimunud ajal, kui kehtis kindlustuslepingust tulenev kindlustuskaitse ja seega ei ole kindlustusandjal hüvitamise kohustust.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Alar Urm

Jüri Aava
Martin Simmermann

/allkirjastatud digitaalselt/